№ 103. Poniedziałek 5. Maja 1862. [?] wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

Sprostowanie.

W ogłoszonym wczoraj wykazie obligacyi indemnizacyjnych, *które jako zatracone podlegają inwigilacyi*, podany został mylnie nr. 274 zamiast 2764 na 50 złr.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

W drodze składek wpłynęło dalej na wsparcie dotkniętych powodzią mieszkańców obwodu tarnowskiego:

W powiecie *Jasielskim* dodatkowo 55 zł. 56½ c.; w powiecie *Skałackim* dodatkowo 11 zł. 6 c.; w powiecie *Sołotwińskim* dodatkowo 6 zł.; do urzędu powiatowego w *Bóbrce* dodatkowo 36 zł. 12 c.; w powiecie *Kałuskim* dodatkowo 26 zł.; w powiecie *Żywieckim* dodatkowo 11 zł. 10 c.; do urzędu powiatowego w *Kamionce* dodatkowo 35 zł. 6½ c.; w powiecie *Łopatyńskim* dodatkowo 12 zł. 31 c.; w powiecie *Mielnickim* dodatkowo 76 zł. 74 c.; do urzędu powiatowego w *Skrzydlnej* dodatkowo 13 zł. 46½ c.; w powiecie *Kolbuszowskim* dodatkowo 131 zł. 70½ c.; a do urzędu powiatowego w *Wiśniowczyku* dodatkowo 40 zł. w. a.

Telegramy.

Tryest, 1. maja. (Poczta lewantyńska). **Konstantynopol**, 26. kwietnia. Sułtan powrócił. Książę Walii spodziewany jest 4. maja, po drodze zabawi kilka dni w Smyrnie i Rhodus. W składzie gubernatorów prowincyi zajdą liczne zmiany. Gubernatorowie z Erzerum i Sylistryi będą odwołani, a Mehemed Kibrisli Basza ma być mianowany gubernatorem Bosnii. Amnestyonowani ze spisku Kuleli zajęli napowrót swoje urzęda.

Paryż, 1. maja. Podług wiadomości z Mexyku pójdą Hiszpanie także na Mexyk. Z Brestu posyłają wojsko i materyały do Mexyku.

Paryż, 2. maja. Dziennik *Esprit public* powiada: Marszałek Niel uda się z pełnomocnictwem wojskowem i dyplomatycznem do Rzymu, i będzie starał się pogodzić zapewnioną Papieżowi ochronę z prawami Włochów.

Londyn, 1. maja. Uroczystość otwarcia wystawy odprawiono dziś z największą wspaniałością. Wszyscy członkowie komisyi austryackiej byli obecni. Artykuły wystawione w oddziale austryackim robią bardzo pomyślne wrażenie. Na przyszły tydzień będzie ukończona wystawa tego oddziału.

Londyn, 1. maja wieczorem. Otwarcie wystawy było imponujące. Kompozycye Mayerbera, Aubera i Bennetta przyjęto z zapałem. Domy są świetnie przystrojone.

Bruxela, 1. maja. Dzisiejsza *Independance* potwierdza odwołanie jenerała Goyon, który w końcu maja powróci do Paryża. Lavalette powróci do Rzymu 20. b. m.

Medyolan, 2. maja. Komendant dywizyi w Modenie odkrył dezercyjny spisek żołnierzy neapolitańskich. Dezerterów schwytano.

Rzym, 1. maja. (Na Paryż.) Cała królewska familia z Neapolu zasiadała społnie z Papieżem do stołu w Porto d'Anzio. W sobotę powróci Papież do Rzymu.

Frankfurt, 2. maja. Wczoraj postanowiło zgromadzenie związkowe odrzucić protest Bülowa z 19. marca przeciw uchwale związkowej z 27. marca jako bezzasadny.

Wiesbaden, 2. maja. Wczoraj wniósł Weinbach interpelacyę w sprawie heskiej, ponieważ czynność posła przy związku niezgadza się z rozprawami sejmu.

Hanower, 2. maja. Pierwsza izba uchwaliła jednogłośnie podziękować ministeryum za to, że sprzeciwiło się małoniemieckiej reformie związku. Reforma związkowa musi obejmować całą Niemczę.

Petersburg, 1. maja. Dzisiejszy *Journal de St. Petersbourg* powątpiewa o interwencyi mocarstw zachodnich w Ameryce; dziennik ten donosi dalej, że Gorczakow został mianowany wicekanclerzem państwa, a hrabia Goltz, poseł pruski, miał audyencyę u Cesarza, i wręczył mu pismo uwierzytelniające.

Ateny, 25. kwietnia. Minister wojny udał się z szefami sanitarności i administracyi do Nauplii dla przywrócenia porządku. Niektóre władze tamtejsze będą przeniesione do Argos lub Nowego Koryntu. Dawna załoga zajmie obóz pod Tyryntem. Tutejszy uniwersytet pozostanie przez lato zamkniętym. Pocztę listową z Peleponezu zrabowano pod Megarą. Kilku z uwięzionych wypuszczono.

Ateny, 26. kwietnia. (Na Tryest.) Stacya sardyńska w Pyräus, która dotąd składała się tylko z parowej fregaty „Archimede" została wzmocniona parowcami awizowemi „Mongibello" i „Monzambano." Blokada zatoki Argos zniesiona. Żołnierze amnestyonowani będą wcieleni do armii, a korpus, który oblegał Nauplię, powrócił na załogi.

Smyrna, 25. kwietnia. Angielską korwetą „Pelican" przybyło tu 19 wykluczonych z amnestyi politycznych wychodźców i 194 podoficerów i żołnierzy greckich, którzy jako dezertery poszli za swoimi dowódzcami. Gubernator dozwolił przywódzcom wylądować pod warunkiem najściślejszego zachowania ustaw krajowych, żołnierzom zaś dozwolił tylko tymczasowego przytułku w Lazarecie. Także francuskim parowcem „Eumenida" przybyło trzech wychodźców, którzy jednak odpłynęli zaraz do Messyny.

Nowy Jork, 18. kwietnia. Wojska unii mają uderzyć na forty Jackson i Philipp, które bronią przystępu do Nowego Orleanu. Separatyści oszańcowali się mocno pod Koryntem; wycieczkę ich z Yorktown odparto. Statki kanonierskie unii bombardowały na próżno Yorktown.

Przegląd polityczny.

Lwów, 5. maja. Rada państwa po dłuższej przerwie rozpoczęła z dniem 1. maja swe czynności. Na posiedzeniu izby deputowanych Jego Excel. p. minister stanu odczytał mesaż cesarski, oznajmiający, iż Najjaśniejszy Pan zgadza się zupełnie z deklaracyą przez ministeryum swe na posiedzeniu izby z dnia 12. lipca 1861 roku pod względem odpowiedzialności ministrów w obec reprezentacyi monarchyi wniesioną, a tem samem zezwala na uchylenie najwyższego rozporządzenia z dnia 21. sierpnia 1851 r. w tym przedmiocie ogłoszonego, o tyle, o ile takowe powyższej deklaracyi ministeryalnej przeciwne byćby mogło. Nadto Najjaśniejszy Pan zezwolić raczył, ażeby w czasie właściwym złożony został projekt do prawa o odpowiedzialności ministrów na zasadach w deklaracyi powyższej wypowiedzianych oparty. Izba mesaż ten jako nowy dowód łaski monarszej z uczuciem najwyższej radości przyjęła, i po krótkiej przemowie dep. Wisera trzechkrotnym okrzykiem „niech żyje Cesarz" nań odpowiedziała.

Na posiedzeniu z dnia 2. maja p. minister stanu w odpowiedzi na interpelacyę dep. Hann oświadczył, iż projekt do prawa o załatwieniu sporów o kompetencyę władz w najbliższym czasie izbom złożony zostanie; następnie zaś p. minister skarbu, załatwiając interpelacyę dep. Bachofen, oświadczył, iż władzy skarbowej nie tajne są liczne defraudacye na granicach południowych państwa od strony Włoch popełniane, i wskazał zarazem na środki zaradcze przez ścisłą kontrolę graniczną ku odwróceniu tychże defraudacyj użyte. Po załatwieniu tych interpelacyj izba przystąpiła do wysłuchania relacyi wydziału swego co do projektu do prawa o zaprowadzeniu sądów przysięgłych przez dep. Mühlfelda wniesionego, i stosownie do konkluzyi wydziału projekt ten większością głosów odrzuciła.

Dziennik węgierski *Sürgöny* donosi, że Najjaśniejszy Pan przywrócić raczył prawo kuryi węgierskiej do przedstawienia kandydatów na wakujące posady sędziowskie, i że nowe nominacye sędziów z uwzględnieniem tego prawa nastąpiły.

Towarzystwo rolnicze wyższej Austryi odrzuciło wniosek utworzenia osobnej izby rolniczej, natomiast poleciło jeneralnemu swemu komitetowi zajmowanie się wszelkiemi sprawami towarzystwa w całej rozciągłości.

Mnożą się coraz bardziej wiadomości i oznaki, według których zdawałoby się, że Anglia i Francya wyjdą z dotychczasowej neutralności w obec morderczej walki w północnej Ameryce. W związku z wspólną interwencyą tych mocarstw ma być ostatnia podróż hr. Morny do Paryża i posła francuskiego w Washingtonie Mercier do Richmondu, stolicy separatystów. Krwawa bitwa pod Korintem między wojskami unii a armią separatystów stoczona, była bez stanowczego rezultatu; separatyści pomimo tego iż w drugim dniu walki plac bitwy opuścili, stoją jednak pod Koryntem w groźnej postawie, i w obozie o warownię Koryntu opartym. Zbliża się zaś coraz bardziej pora letnich upałów, zgubny wpływ na zdrowie obcych, z klimatem nie oswojonych wywierająca. W takiem położeniu rzeczy walka długi jeszcze czas pociągnąć się może, a ostateczny jej rezultat zawsze jeszcze wątpliwy. Tym czasem brak bawełny dotkliwie coraz mocniej fabrykom francuskim i angielskim; ostatnie wiadomości z dystryktów fabrycznych angielskich przerażający kreślą obraz panującej nędzy. Być więc może, iż w obec takiego stanu rzeczy Anglia i Francya, koniecznym powodowane interesem, zapomną o zasadzie nieinterwencyi, dotąd sumiennie przestrzeganej.

Na drugim południowym punkcie północnej Ameryki, w Mexyku, wyprawa mocarstw europejskich przybiera coraz wyraźniej cechę interwencyi w wewnętrzne sprawy krajowe. Przynajmniej zdawałoby się, iż zgoda pod tym względem między Francyą a Hiszpanią na chwilę zakłócona, przywróconą została. Wojska bowiem hiszpańskie, pomimo konwencyi w Soledad, postępują ku stolicy Mexyku razem z wojskiem francuskiem; mówią już nawet o za-

prowadzeniu rządu tymczasowego w Puebla, pod prezydencyą jenerała Almonte, znanego monarchisty mexykańskiego. Stany zjednoczone północnej Ameryki, tak zawistnem okiem patrzące na wszelki wpływ europejski na sprawy nowego świata, teraz wojną domową zajęte, z żadną opozycyą przeciwko wyprawie mexykańskiej wystąpić nie mogą.

We Francyi ciało prawodawcze zawotowało pobór 100.000 rekruta z konskrypcyi bieżącego roku. Na nic się nie przydały usiłowania nielicznej zaiste opozycyi, zmniejszenia poboru tego do 80.000 ludzi, ze względu na pokojowe zewszad widoki; projekt rządowy prawie jednomyślnie (214 głosami przeciwko 9) przyjęty został.

W Anglii wystawa przemysłu i sztuk otwartą została z całą pompą towarzyszącą zwykle podobnym uroczystościom. Napływ obcych do Londynu ma być niezmierny, i prawie jeszcze większy jak w 1852 roku.

Nie sprawdziły się dotąd wiadomości przez *Independance belge* i inne dzienniki Piemontowi przychylne, z pewnością głoszone, o odwołaniu jenerała Goyon z Rzymu; przeciwnie zdaje się, iż jenerał nadal na stanowisku swem pozostanie, tylko powrót do Rzymu margrabi de Lavalette do nieograniczonego czasu odroczony. Teraz jeden z dzienników paryskich *Esprit public* odświeża znów dawną pogłoskę, o zastąpieniu jenerała i margrabiego przez marszałka Niel, który miałby sobie zlecone pogodzenie Ojca Ś. z Piemontem. Podobno zaś i ta pogłoska próżną tylko wieścią dziennikarską i teraz zostanie.

Rząd grecki zajęty głównie zaprowadzeniem prawnego porządku w Nauplii i zatarciem śladów powstania, które miasto to do największej nędzy doprowadziło. Kilkunastu przywódców powstania, z amnestyi wykluczonych, popłynęło do Mesyny wraz z 194 wojskowemi niższych stopni, którzy prawej władzy Króla poddać się nie chcieli.

Sprawy krajowe.

Kraków, 2. maja. Rektor uniwersytetu Jagiellońskiego wydał do młodzieży akademickiej następującą odezwę:

„Nie tylko władze świeckie, ale i władze kościelne zakazały śpiewania pieśni narodowo-religijnych w kościołach; kara zaś za takie śpiewy w ostatnich czasach wielce zaostrzoną została.

Jakkolwiek dochodzenia sądowe wykazały, iż największa część młodzieży akademickiej i pod tym względem powodowała się roztropnością i umiarkowaniem; troskliwość jednak o wspólne dobro nasze wkłada na mnie obowiązek, upomnieć i ostrzedz Was kochani przyjaciele, byście unikali każdej sposobności, któraby Was i nasz uniwersytet na smutne mogła narazić następstwa.

Wszakże nauka i pomyślność naszej wszechnicy są i być muszą nieodzownem naszem hasłem.

Niechaj inni inną idą drogą, jaką im przekonanie i okoliczności wskazują. Nasz kierunek jest niewątpliwy, *kierunek pracy i cywilizacyi krajowej.*

Tak jest Panowie! odkąd z rozkazu Najjaśniejszego Pana przywrócono nam język ojczysty, staliśmy się, a przynajmniej być powinniśmy sercem cywilizacyi polskiej. Niechaj to serce bije głośno i raźnie, ale niech się nie szamoce, niech się nie zużywa gorączkowemi a bezowocnemi ruchami.

Nauczajmy i uczmy się z wszelką szczerością społeczności akademickiej, z wszelką powagą rozważnych obywateli. Tą drogą idąc uszczęśliwimy kraj, a uniwersytet nasz stanie się ogniskiem oświaty narodowej.

Zaniechajmy i nadal wszelkich manifestacyj przez wysoki rząd zakazanych, by nam kiedyś nie zarzucono, żeśmy nie pojęli naszego ważnego zadania, i żeśmy nie umieli korzystać z przyznanych nam ustępstw.

Tego się kraj po nas spodziewa, tego się domaga od wiernych swych synów.

Polegam na Was Panowie.

Kraków, dnia 25. kwietnia 1862. *Dietl.*

Wiedeń, 3. maja. Jego c. k. Apostolska Mość raczył przedwczoraj przed południem przyjmować wiele osób prywatnych na audyencye.

(Posiedzenie izby deputowanych z dnia 1. maja.)

Przewodniczący prezes dr. Hein.

Na ławicy ministeryalnej zajęli miejsce pp. Schmerling, Mecsery, Plener, Lasser, Degenfeld, Wickenburg i naczelnik sekcyjny Rizy.

Minister stanu, p. Schmerling, zabrał głos w słowach następujących:

„W chwili, w której rada państwa rozpocząć ma rozbiór budżetu na rok 1862 i w związku z nim będących praw finansowych, tudzież projektów rządowych dążących do pokrycia potrzeb państwa i uporządkowania stosunków pieniężnych, Jego ces. Mość rozkazał ministrom swym, ażeby oznajmili obydwom izbom rady państwa, iż deklaracya w dniu 2. lipca 1861 r. w izbie deputowanych złożona, według której ministrowie uznali się być odpowiedzialnemi za utrzymanie konstytucyi i wykonanie praw w obec reprezentacyi państwa i odpowiedzialność tę na siebie przyjęli, z wyraźnem zezwoleniem Najjaśniejszego Pana oddaną została, że Jego ces. Mość nie tylko zasadzie odpowiedzialności ministrów w granicach deklaracyą z dn. 2. lipca 1861 r. objętych najwyższą sankcyę swą udziela, ale zarazem i za pewne ogłoszonem mieć chce, iż już przez nadanie konstytucyi uznanie tej zasady nastąpiło oznaczenie zaś w najwyższem piśmie odręcznem z d. 20. sierpnia 1861 r. objęte, „iż ministrowie jedynie w obec Monarchy są odpowiedzialni, od wszelkiej zaś innej odpowiedzialności uwolnieni być mają“, jak z rzeczy samej wypada, o tyle moc swoją utraciła, o ile powyższej zasadzie odpowiedzialności ministrów przeciwne byćby mogło.“

„Również Jego ces. Mość zezwolić raczył, ażeby projekt do prawa o odpowiedzialności ministrów, na zasadzie deklaracyi z dn. 2. lipca 1861 r. objętej, w czasie właściwym radzie państwa złożony został. (Liczne oklaski.)

(Izba stojąc słuchała odczytania cesarskiego tego mesażu.)

Następnie dep. Wiser zabrał głos w słowach: Jako jeden z najstarszych członków tej izby pozwalam sobie zabrać głos w chwili tej. Sądzę, że nie tylko na mnie ale i na wszystkich członkach izby odczytana komunikacya sprawiła rodośne wrażenie. Gdy przed dziesięciomą miesiącami rzecz o odpowiedzialności ministrów w izbie tej rozbieraną była, ministrowie złożyli deklaracyę, która izbę w ówczesnych okolicznościach zaiste zaspokoić mogła. Lecz skoro izba według woli Najjaśn. Pana podjęła się wielkiego zadania, rozbioru kwestyi finansowych, musiało się jej nasunąć przekonanie, iż uroczysta deklaracya, orzekająca odpowiedzialność ministeryalną w obec reprezentacyi państwa, stała się konieczną i nieodzowną potrzebą. Bo na tej drodze dostąpimy rękojmi, iż prawa ku uporządkowaniu finansów wydane, przeprowadzone będą, a mianowicie iż sprawa monety w obiegu będącej stawiona będzie pod kontrolę, interesom państwa i jego przyszłości nakazaną.

Najjaśniejszy Pan uroczyście wyrzec raczył, iż odpowiedzialność uważaną być ma jako następstwo instytucyj konstytucyjnych, przez Jego ces. Mość jako wpływ własnej woli w roku 1861 nadanych, i że rozumie się samo przez się, iż przepisy rozporządzenia z roku 1851 zmienione i do zgody z zasadami konstytucyjnemi sprowadzone zostały. Sądzę, iż w skutek tej komunikacyi izba tem gorliwiej przystąpić może do przekazanego jej rozbioru kwestyi finansowych. Sądzę iż my, równie jak i ludy Austryi do żywej wdzięczności względem Najjaśn. Pana poczuwać się musimy, i ze czujemy potrzebę wyrażenia tej wdzięczności. Zaraz i właśnie w tym dniu, w którym Najjaśn. Pan przed rokiem w mowie tronowej dotrzymanie konstytucyi ślubował, wrażenie, jakiego ówczas doznaliśmy, dziś znów nas porusza i zobowiązuje nas do nowej wdzięczności. Sądzę przeto panowie, iż nie bez skutku wezwę was, ażebyście Jego ces. Mości trzechkrotny „niech żyje!“ wykrzykli. (Zgromadzenie powstaje z miejsc i z zapałem trzechkrotne „niech żyje!“ wygłasza.) A teraz sądząc, iż uroczystość obecnej chwili głębokie we wszystkich sercach zostawiła wrażenie, wnoszę, azeby aktem tym dzisiejsze posiedzenie zamknięto zostało.

Na zapytanie prezesa, czy izba na wniosek ten przystaje? zgromadzenie z miejsc swych powstało. Poczem prezes zawiadomił izbę, iż z powodu prac wydziału finansowego posiedzenie jutrzejsze, równie jak i następne o godzinie w pół do pierwszej rozpocząć się będą, i posiedzenie obecne do dnia jutrzejszego odroczył.

Anglia.

London, 30. kwietnia. (Doniesienia dworu.) Na posiedzeniu rady tajnej w Osborne dnia 26. kwietnia, na którem Królowa prezydowała, znajdowali się ministrowie hr. Granville, książę Somerset i pan C. S. Villiers. Było to ostatnie w tych czasach posiedzenie rady tajnej, ponieważ dnia 28go kwietnia miała Królowa z księciem Alfredem i księżniczkami udać się z Osborne do Windsoru, a następnie do Balmoral, i wrócić do Windsoru dopiero 9go czerwca. Wielu ministrów powróciło do Windsoru.

(Lord Canning z powrotem.) Lord Canning, były jeneralny gubernator Indyi wschodnich, przybył do Londynu o wiele wcześniej, jak zapowiedziano.

Morning Post pisze: Wedle prywatnych korespondencyj z Korfu doniesienia dzienników francuskich o aresztacyach politycznych na wyspach jońskich są zupełnie bezzasadne.

Margrabia d'Azeglio udał się do Turynu, gdzie właśnie umarła jego matka. Zapowiadają bliski powrót lorda Brougham z Francyi. Bawi on obecnie w Paryżu. Panu Henrykowi G. Elliotowi poruczyła Królowa szczególną misyę do Króla greckiego.

Francya.

Paryż, 30. kwietnia. (Przejazd dostojnych osób.) Wielka księżna meklenbursko-schweryńska udała się d. 28. kwietnia przez Calais do Anglii. Poselstwo japońskie oczekiwane jest w Anglii dnia 29. kwietnia; popłynie ono parowcem rzadowym „Corse“ do Dover. Tegoż samego dnia Królewicz pruski i książę Oskar szwedzki popłyną z Calais do Anglii.

(Wiadomości z Hercegowiny.) *Patrie* donosi, że według ostatnich wiadomości z Hercegowiny, wzburzenie umysłów, które dotąd pojawiało się jedynie w powiatach z Czarnogórą granicząjcych, teraz rozszerza się ku północy na drugi brzeg Narenty. W wielu powiatach Baszibozuki nie chcieli się udawać do obozu Omer Baszy, z obawy powstania Słowian w ich okolicy. Kilku znaczniejszych Begów bośniackich powołano do narady nad krokami, które przeciwko Serbii skierowane być mają.

(Doniesienia z Chin.) Ostatnie wiadomości z Shanghai pomyślniejsze są jak dawniejsze. Admirałowie francuski i angielski atakowali powstańców kilka mil ku wschodowi od Shanghai i rozpędzili ich zupełnie. Strata sprzymierzonych jest mało znacząca;

Francuza jednego ubito a dwóch raniono. Zdaje się, że rząd chiński zabiera się energicznie do stłumienia powstańców; liczy w tem na pomoc moralną a może i materyalną sprzymierzonych.

(Doniesienia z Mexyku.) Ostatnie wiadomości z Mexyku donoszą, że w Puebla gotuje się ruch w duchu konserwatywnym; oczekują, iż w drugiej tej stolicy całego kraju zaprowadzony będzie w krótce rząd tymczasowy pod przewodnictwem jenerała Almonte. Santanna, Miramon i Zuloaga okazują się skłonnemi do popierania idei monarchicznej z Mexyku. Przeciwnie zaś jenerał Alvarez wystąpił wojenno przeciwko sprzymierzonym i oświadczył się przeciwko koncesyom przez Juareza przyznanym. Taki to jest, mówi *Pays* stan rozdwojenia i anarchii w którym się Mexyko znajduje.

Włochy.

(Bataliony ochotnicze.) Gazeta urzędowa turyńska ogłasza dekret królewski, według którego zwerbowane być mają dwa bataliony ochotników genueńskich, które w celu zwalczenia powstania, do prowincyj południowych posłane być mają. Rząd dostarczy im broni i mundurów. Syn Garibaldego, Menotti Garibaldi, mianowany został dowódcą tego ruchomego korpusu.

(Przyjazd Króla do Neapolu.) Dnia 28. kwietnia o godzinie szóstej rannej stanął Król Wiktor Emanuel w Suecce i przyjmowany tam był przez władze cywilne i wojskowe. Ludu miało się zebrać bardzo wiele i przyjmować go z zapałem jak depesza *Independance belge* donosi. O jedenastej godzinie Król opuścił Gaetę a w pół do piątej po południu zawinął do portu neapolitańskiego pod eskortą trzech okrętów włoskich a czterech francuskich. Kilka parowców i wielka liczba łodzi wypłynęło naprzeciw tej eskadrze. Warownie, statki włoskie i trzy okręty angielskie, stojące w porcie neapolitańskim, salutowały Króla, ciągłemi wystrzałami z dział. Po przyjęciu przez syndyka neapolitańskiego, Król przejechał w otwartym powozie po głównych ulicach Neapolu, w towarzystwie Lamarmory, Ratazzego i syndyka. Gwardya narodowa konna eskortowała powóz, a gwardya narodowa piesza formowała szpaler wśród ogromnego zbiegowiska ludu, który Króla wszędzie witał radośnemi okrzykami. Wszystkie okna ubrane były w girlandy z kwiatów, w chorągwie trzybarwne i transparenta, a z balkonów zasypywano Króla kwiatami. Wysiadłszy w pałacu Król wyszedł kilka razy na balkon dla pokazania się ludowi w wielkiej liczbie zebranemu. Korporacya robotników, studenci, gwardya narodowa defilowały przed pałacem; w końcu Król przyjmował władze cywilne i wojskowe, tudzież członków parlamentu w Neapolu bawiących. Na wieczór przygotowano świetną iluminacyę.

Grecya.

Ateny, 19. kwietnia. (Wypadki w Missolundze. — Wiadomości bieżące.) Dziś zrana dwa parowce angielski i francuski opuszczają Piräus, aby zabrać i wywieść za granicę tych przywódców powstania, którzy nie otrzymali amnestyi. Wypadki w Missolunghi zaburzyły spokojność w prowincyach. Część tamtejszego garnizonu winem zbytecznie rozgrzana znieważała w mieście spokojnych obywateli, kobiety i dzieci, nie mi ano nawet względu na oficerów, którym nareszcie z wielkim mozołem udało się przywrócić porządek. Mówią, że jest 20 oficerów i żołnierzy mniej lub więcej rannych. Z tej przyczyny prefekt Missolunghi dopraszał się, aby rząd odwołał tamtejszy garnizon.

W Atenach zapowiadano napad włościan z okolicy; całe miasto i pałac królewski zamieniły się w obóz. Popłoch jednak przeminął, a spokojność nie była zakłócona.

Uniwersytet na rozkaz ministra wyznań i oświecenia publicznego jest ciągle zamknięty; nauki w tej najwyższej szkole greckiej nie rozpoczną się aż z nowym rokiem szkolnym, to jest w wrześniu.

(Dekret królewski.) Gazeta urzędowa ateńska z d. 20. kwietnia ogłosiła następujący dekret królewski:

My Otto i t. d. Pragnąc dać kochanemu ludowi Naszemu dowód zaufania i wdzięczności za uczucia dla osoby naszej objawione i przywiązanie do prawego porządku, pragnąc zarazem zorganizować siłę zbrojną narodową na podstawie zasad pod tym względem we Włoszech i w Belgii zaprowadzonych, postanowiliśmy na zasadzie art. 30. ustawy konstytucyjnej i stosownie do zdania rady ministrów co następuje:

Zwołujemy parlament na nadzwyczajne posiedzenie w dniu 7go maja b. r. w Atenach otworzyć się mające. (Podpis) *Otto*, poniżej podpisy wszystkich ministrów.

Ameryka.

(Wypadkie wojenne. — Sprawy kongresu.) *New York Times* zapewnia, że operacye przeciw Nowemu Orleanowi już rozpoczęte a depesza w dziennikach Charlestonskich podana donosi, że 28. marca dwie łodzie kanonierskie związkowe rozpoczęły szturm do twierdzy Jockson. Z Washingtonu pisze korespondent tego dziennika, że jenerał Rosenkranz składa dowództwo, ponieważ nie chce służyć pod Fremontem. Wedle *Journal of Commerce* jenerałowie konfederacyi Jonston i Lee mają 150 do 180 tysięcy przy Rappahannoc, gdzie równie jak przy Rapidan sypią szańce. Naprzeciw nich stoją jenerałowie M'Clellan i Macdowell. Ten dziennik donosi, że od przybycia wojsk Stanów północnych współczucie dla unii zmniejszyło się na południu, zapowiada jednak reakcyę.

Londyński korespondent *Monitora* pisze, że prezydent Davis sprzeciwił się uchwale kongresu Stanów południowych, aby jenerał Beauregard otrzymał naddowództwo nad armią konfederacyi. To zdradza rozdwojenie w łonie rządu separastycznego.

Senat konfederacyi odrzucił wniosek względem zniszczenia zapasów, i wstrzymania zasiewów bawełny do odzyskania niepodległości i uznał go jako wielce szkodliwy.

Ostatnie wiadomości.

Neapol. 2. maja, (na Paryż.) Podczas przyjęcia mówił Król: „Publiczne bezpieczeństwo nie jest przywrócone, a przyczyną tego jest Rzym, centrum sprzysiężenia; ale wierzać mi, że równie gorąco, jak Włosi pragną odzyskać swoją stolicę, radziby też Francuzi zakończyć okupacyę Rzymu."

Bruxela, 3go maja. Dzisiejsza „Indep." zawiera korespondencyę z Paryża, która każe się domyślać bliskiego rozwiązania sprawy rzymskiej w duchu włoskim. Papież ma robić przygotowania do odjazdu.

Berna, 2. maja. Dziś po południu powstał pożar w nowym gmachu politechniki szwajcarskiej w Zuryku, i zniszczył prawie całe lewe skrzydło.

Mostar, 2. maja. Omer Basza wybiera się w podróż inspekcyjną nad granicę albańską. Wczoraj przybył tu z Derwiszem Baszą znany szef powstańców Pop Mile, by oznajmić Omerowi Baszy swoje poddanie się.

Nowy York, 21. kwietnia. Jenerał Beauregard skoncentrował 100.000 ludzi pod Koryntem.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3 maja.

Hotel rosyjski: PP. Horodyński Tom., z Krogulec. – Rulikowski Lud., z Krakowa.

Hotel europejski: Rosnowski Fr. X., z Tartakowa. – Malczewski Jul., z Skwarzawy. – Dylewski Mar., z Rolowa. — Perlep Kar., dr. praw, z Wiednia. — Berezowski Henr., z Wodnik. – Br. Lewartowski Alex., z Zimnejwody Postolki Mik., z Rosyi.

Hotel angielski: Bogdanowicz Ant., z Ostrowczyka. — Hubicki Karol, z Ożydowa.

Pod koleją żelazną: Skolimowski Tad., z Humieńca. – Żebrowski Kar., z Tworylec.

Dnia 4. maja.

Hotel rosyjski: PP. Łodyński St., z Nahorzec. — Hr. Rozwadowski Wł., z Kochanówki.

Hotel europejski: Winnicki Br., z Kudryniec. — Łączyński St., z Batiatycz. — Czajkowski Ad., z Bóbrki. — Hr. Starzyński Boj., z Derewni. — Br. Doliniański Sew., z Dolinian.

Hotel angielski: Borowski Leon, z Radruża. — Bielecki Paw., z Rosyi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. maja.

PP. Dworski Alex., adw. kraj., do Przemyśla. — Szeliski Kaz., do Chodaczkowa. – Łopuszański Bol., do Czyżek. – Grochowalki Kaz., do Rożysk. — Serwatowski Wojc., do Bereniowa. — Obertyński Leopold, do Stronibab. — Hr. Borkowski Miecz., do Mielnic. — Hr. Komorowski Adam, do Konotop. — Rychalski Felix, do Hupczy.

Dnia 4. maja.

PP. Kuczyński Leon, do Lubowy. — Strasz Felix, do Czernuszowiec. — Cygielski Mac., do Glinian. — Horodyński Tom., do Krogulec. — Homolacz E., do Zakopanego. – Tarnawski P., do Kozłówek. – Szymanowski F., do Bobiatyna.

Spostrzczenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 2. maja 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	330‴88	+ 6.8	76.1	połud.-wsch. sł.	pogoda
2. god. po poł.	330.59	+ 12.8	44 6	wschodni „	pochmurno
10. god. wiecz.	330 66	+ 8.4	68.3	„ „	pogoda

Kurs lwowski.

Dnia 3. maja.

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	6	12	6	18
Dukat cesarski	„ „	6	14	6	19
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	62	10	80
Rubel srebrny rosyjski	„ „	2	4	2	7
Talar pruski	„ „	1	95	1	98
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—		—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	92	80	50
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	92	84	50
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	232	33	235	33
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	72	87	73	82
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	50	84	25

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 3. maja.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84.05. Metaliki po 5% za 100 zł. 71.65; po 4½% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Węgier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 850 –; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 218.40; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo-niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 131.—. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze 6.20. dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 129.85.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. maja.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5% . .	68 60	68.80
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	84 80	84.90
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	84 60	84.70
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	—.—	—.—
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	72 40	72 50
dtto. „ 4½% . . .	64.25	64.75
dtto. „ 4%	57.50	57 75
dtto. „ 3%	42 50	43.—
dtto. „ 2½%	36.—	38.—
dtto. „ 1%	14.25	14.50
Przez. do wylos. z r. 1839	149 50	150.—
„ 1854	98 50	99.—
„ 1860	98.40	98 60
Przeznaczone do losowan. z r. 1860 po 100 zł . .	101 50	102. –
Renty Como po 42 lir. aus.	16.75	17.—
Wylos. obl. dawn. długu państ. . po 5%	70 —	70.50
„ 4½%	64 —	64 50
„ 4%	56 75	57 25
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3½%	48.—	48.50
„ 3%	—.—	46.—
„ 2½%	45 50	46.—
„ 2¼%	38.—	38.50
„ 2%	34.50	35. –
„ 1¾%	—.—	30.50
dtto. z procent za granicą . „ 5%	70.—	70.50
„ 4½%	64 —	64.50
„ 4%	56.75	57.25
B. Krajów koronnych		
Obligacye indemn. po 5% za 100 zł. Niższej Austryi .	87 50	88.50
Wyż. Aust. i Salb.	87.—	87.50
Czech	88.—	89.—
Morawii	91.—	91 50
Szląska	88.—	88.50
Styryi	88.—	88.50
Tyrolu	96.—	97.—
Kar., Krainy. i Wyb.	87 50	88.50
Węgier	76 —	76 75

	pien.	towar.
Obl. ind. po 5 proc. za 100 zł. Banatu Tem. . .	74.25	74.75
Kroacyi i Slawonii	75.50	76.—
Galicyi	73.50	74.25
Siedmiogr. i Bukow	72 —	72.50
Lom. wen. poż. z r. 1850	99.—	100.—
Dług Tyrolu po 5%	70.—	70.50
„ 4%	56 75	57.25
Dług Salcburga „ 3½%	48.—	48.50
„ 3%	42.—	42.50
„ 2½%	35.—	36.—
Dług Krainy . „ 2%	28.—	29.—
„ 1¾%	25.—	26.—

2. Stan oblig. domestykaln.

po 3% za 100 zł. . .	16.—	17.—
„ 2½% za 100 zł. . .	14.—	15.—
„ 2¼% za 100 zł. . .	12.—	13.—
„ 2% za 100 zł. . . .	11.—	12.—
„ 1¾% za 100 zł. . .	10.—	11.—

3. Akcye.

Banku nar.	863.—	865 –
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	222.20	222.40
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	648 —	650 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	2250. –	2252. —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	271 50	272.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł.	168.50	169 —
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k. .	132.50	133.—
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Połud. kolei państ., lomb.-wen. i central. - włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł. (90%)	271.50	272. —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. z wpł. po 180 zł. (90%)	232 —	232.50
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	50.—	52.—
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	105.—	108.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	703. —	706. -
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	188.—	190.—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. . . .	—.—	200.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zl. w. a. .	158.—	162.–
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	459.—	460.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	251.—	252.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	398.—	400.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. . . .	392 —	395.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. . . .	205.—	210.—

4. Listy zastawne.

Banku narodowego w mon. kon. 6let. po 5%	103 50	103.75
10 „ 5%	98 50	99 50
przeznacz. do los. po 5%	90 50	91.—
Banku narodowego w wal. austr. na 12 m. 5% za 100 zł.	—.—	—.—
przez. do los. po 5% .	86.90	87.—
Gal. Tow. kred. po 4% . .	—.—	80.—

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	97.25	97.75
detto detto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a.	104 —	104 25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	140.—	141.—
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	95.75	96.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	137.—	138. –
Kol. Gloggn. za 100 zł. .	81.50	82.50
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	97.50	98.50
Lloyda za 100 zł. .	90.—	91.—

6. Losy.

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	133 75	134.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	103 75	104 25
Pożycz. Trye. po 100 zł. w. a.	127.50	128.—
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	37. –	37.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	101. –	101 50
Salma „ 40 „ „	39 25	39 75
Palfiego „ 40 „ „	37.75	38.25
Clarego „ 40 „ „	36 75	37.—
St. Genois „ 40 „ „	38 25	38 75
Windischgrätza 20 zł. „	22 75	23.—
Waldsteina 20 „ „	25. –	25.50
Keglevicha 10 „ „	—.—	—.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p.-n.	109.40	109 75
Berlin za 100 tal. . . .	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal. . .	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	109 50	109.30
Genua za 100 lir. piem. .	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B. .	96.80	97.—
Lipsk za 100 tal.	—.—	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt . .	129 80	129 90
Lugdun za 100 fr. . . .	—.—	—.—
Medyolan za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Marsylia za 100 fr. . . .	51.30	51 30
Paryż za 100 fr.	51.30	51 40
Praga za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a. .	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
(31 dni po ukazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men. . .	6.15	6.16
dtto. pełnej wagi . .	6.14	6.16
Korona	17.75	17 80
20frankówka	10 30	10.31
Rosyjski impery. . . .	10.55	10.60
Talar związkowy . . .	1.93½	1.94
Srebro	128 85	129.15
Kurs korony w k. kasach	13 zł. 50 c.	

KRONIKA.

Ceny mięsa wołowego

dla ludności chrześciańskiej we Lwowie od dnia 1. maja 1862.

Tutejsi rzeźnicy i rzeźniczki podali na bieżący tydzień następujace ceny rozmaitych gatunków mięsa:

1 funt wiédeński za krajcary w walucie austryackiej.

Nazwisko	Miejsce		Polędwica	Rozbratel	Pieczeń	Ozór	Ogon	Krzyżówka	Pieczeń biała	Krajówka	Usztyk	Kark	Szponder	Grube żebro	Pół-żebro	Łopatka	Piers (brust.)	Części przydatne od łytki i głowy	Uwaga.
Frankowska Joanna	Cela nr. 1	W jatkach murowanych na krakowskiem	30	22	22	26	18	22	22	20	22	18	19	19	19	19	20	19	
Żelichowski Jan	„ 2		35	24	24	20	20	24	24	24	22	20	20	20	20	21	21	20	
Motylewski Franciszek	„ 3		35	23	23	25	20	24	23	24	21	20	20	20	20	20	20	20	
Sidorowicz Stanisław	„ 4		35	24	24	30	20	24	24	24	21	21	22	21	21	21	22	20	
Kohmann Antoni (syn)	„ 6		35	24	24	30	20	24	24	24	21	20	22	20	20	20	21	20	
Solska Józefa	„ 8		35	24	24	30	21	24	24	24	22	21	22	21	21	21	22	21	
Hachlewska Apolonia	„ 9		35	22	22	30	18	22	22	22	19	19	19	19	19	19	19	19	
Zaworska Agnieszka	„ 10		30	22	22	20	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Kohmann Antoni (ojciec) . . .	„ 11		35	24	24	30	21	24	24	24	22	21	22	20	21	22	22	21	
Łępicki Maciej	„ 12		30	24	23	20	20	22	22	23	20	20	20	20	20	20	20	20	
Motylewski Wojciech	„ 13		35	23	23	30	20	22	22	22	23	20	20	20	20	20	21	20	
Mokrzycki Jędrzej	„ 14		25	23	23	20	20	22	22	23	21	20	20	20	20	20	20	20	
Michoński Franciszek	„ 15		35	23	23	30	20	22	22	23	20	20	20	20	20	20	21	20	
Jakubiczka Piotr	„ 16		30	23	23	30	20	23	23	23	21	20	20	20	20	20	20	20	
Frankowska Anna	„ 2	W jatk. na halick.	35	24	24	20	20	24	24	24	22	20	20	20	20	21	21	20	
Motylewski Klemens	„ 3		30	24	24	28	20	24	23	24	21	20	20	20	20	20	20	20	
Kinzler Antoni	„ 6		30	22	22	19	19	22	22	20	19	20	20	20	20	20	20	19	
Rożniatowicz Kazimierz	„ 9		30	24	23	24	20	23	23	24	22	22	22	21	21	21	21	21	
Pordes Berl	w budzie nr. 1	na Chorążcz.	35	22	23	20	19	22	23	23	20	19	19	19	19	19	19	19	
Schrenzel Feiwel	„ 9		28	22	22	22	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Teteles Hersz	„ 10		28	22	22	22	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	
Tafel Boruch Majer	„ 17		30	21	22	20	18	20	20	20	20	18	18	18	18	18	18	18	
Gołębski Antoni	„ 2	przy jatk. krakows.	35	23	23	30	20	22	22	22	23	20	20	20	20	20	20	20	
Kugel Leiser	„ 3		35	22	22	20	19	22	22	22	20	19	19	19	19	19	19	19	
Romanowska Marya	„ 5		35	23	23	30	20	22	22	23	20	20	20	20	20	20	20	20	
Lipanowicz Jakób	„ 8		35	22	23	.	20	23	22	23	22	20	20	20	20	20	20	20	
Niewiadomski Walenty	„ 11	ulica strz.	30	23	23	20	20	23	23	23	22	20	20	20	20	20	20	20	
Ostrowicz Amalia	„ 21		35	23	23	30	18	23	23	23	21	20	20	20	20	20	20	20	
Schrenzel Mozes	„ 22		35	23	23	20	19	23	23	23	20	19	19	19	19	19	19	20	
Blasberg Dawid Majer	12 przy nr. 575¾		35	22	22	22	19	22	22	22	20	19	19	19	19	19	19	19	
Gurski Józef	„ 4		30	23	23	23	23	23	23	21	19	19	19	19	19	19	19	19	
Mokrzycki Karol	„ 6		35	23	23	30	20	24	24	24	22	20	20	20	20	20	20	20	
Danielski Franciszek	„ 7		30	23	23	30	20	23	23	23	21	20	20	20	20	20	20	20	
Schrenzel Feiwel	„ 13		28	22	22	18	22	22	22	20	18	18	18	18	18	18	18	18	
Eichler Majer	„ 14		35	23	23	23	19	23	23	23	20	19	19	19	19	19	19	19	
Pordes Berl	„ 16		24	19	21	24	24	20	20	20	19	18	18	18	19	18	18	18	
Kugel Chaim Berl	„ 19		35	22	20	20	19	22	22	22	20	19	19	19	19	19	19	19	
Hartel Jacob Hersch	15 koło św. Anny		25	20	20	20	20	20	20	20	20	19	19	19	19	19	19	19	
Pordes Berl	16 „ „ Antoniego		35	22	23	20	19	22	23	23	20	19	19	19	19	19	19	19	

Z urzędu targowego stołecznego miasta

Lwów, dnia 1. maja 1862.

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.